

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ



СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 7

*Матеріали VI Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні
в контексті європейської інтеграції”,
м. Київ, МАУП, 17 листопада 2011 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2012

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 21.12.11)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
О. В. Куроченко, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук, проф.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соціальних наук, проф.;
В. В. Утвенко, канд. іст. наук, доц.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук, проф.;
М. В. Чечетов, д-р наук держ. упр., проф.;
Н. П. Ярош, д-р наук держ. упр.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Державне управління та місцеве самоврядування в Україні в контексті
європейської інтеграції”, м. Київ, 17 листоп. 2011 р. / редкол.: А. М. Подо-
ляка (голова) [та ін.]. — 2012. — 382 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної
конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становлен-
ню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у
різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів
і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і су-
спільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління
персоналом (МАУП), 2012

© ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2012

Курчина Т. О.

Державне управління забезпеченням
інформаційної безпеки:
організаційно-правовий аспект 248

Левандовська Н. М.

Удосконалення методів планування
виробництва та реалізації продукції
на підприємстві 252

Маяцька О. Ю.

Соціально-психологічна взаємодія
студента і студентської групи
в аспекті формування стандартів
спільної поведінки 255

Медвідь М. Ф., Ольховик А. А.

Соціальна політика в Україні:
теорія і практика 262

Носуля О. П.

Необхідність упровадження засад
світового досвіду з проблем
організованої злочинності
та корупції в Україні 267

Пилипишин С. С.

Управління фінансами фізичних осіб .. 274

Проценко І. О.

Державний вимір освітньої
парадигми 277

Радзімовська С. Ф.

Європейська інтеграція та суверенітет
національних держав 283

Січкарь О. М.

Аналіз економічного потенціалу
підприємства 286

Стогний Е. М., Крещ А. М.

Трансформація природної
и политической рент 290

Тимошин Ю. В.

Методологія аналізу державного
управління в класичних і сучасних
державно-правових дослідженнях 293

Третяк О. Л.

Служба безпеки України в системі
державного управління України 300

Чайковська Л. В., Сацевіч В. О.

Міжнародно-правова та економічна
парадигма сучасного ринку
паливно-енергетичних ресурсів 304

Бабак А. К.

Політичний режим та механізм
державного управління в Україні 308

Бурла С. С.

Підвищення соціального захисту
державних службовців як умова
забезпечення їх діяльності 312

Вахній О. В.

Основні напрями державного
регулювання суспільної моралі
в Україні 315

Гулай Л. А.

Гендерний аспект проблеми насильства
над жінками в сім'ях 319

Дубова О. О.

Реформування системи місцевого
самоврядування в умовах
євроінтеграції України 321

Сірик А. О.

Становлення правової держави
в Україні 324

Сурженко М.

Проблеми розподілу владних
повноважень в Україні
в умовах євроінтеграції 327

Черненко Ю. С.

Роль спадщини Іммануїла Канта
для становлення сучасної
української держави 330

Алжум Майсара

Інформаційна діяльність
у сфері державного управління 335

Бушин О. О.

Політична освіта в Україні
в сучасних умовах 338

Костенко А. Ю.

Регіональна політика
в Україні 340

Содель Ю. В.

Виконавча влада і місцеве
самоврядування в умовах становлення
правової держави в Україні 343

Медвідь Ф. М., Кулявець А. В.

Формування владної еліти
в Україні: питання теорії
і практики 346

ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ НАСИЛЬСТВА НАД ЖІНКАМИ В СІМ'ЯХ

Становлення і розвиток української державності, вип. 7, с. 319–320

Проблема домашнього насильства не є новою для нас. Свій початок вона бере з моменту появи самої сім'ї як моделі конкретного історичного періоду розвитку суспільства, відображаючи його економічні, моральні й духовні суперечності. Тому сучасні демографічні проблеми, економічні перетворення, криза в політиці, культурі — усе це відбивається на життєдіяльності сучасної сім'ї, при цьому поглиблюється її дезорганізація.

І сьогодні суспільство починає розглядати проблему насильства над жінкою в сім'ї як всезагальне соціальне зло, яке порушує їх гендерні права людини.

Домашнє насильство можна визначити як діяльність одного з членів сім'ї, що спрямована проти іншого члена/інших членів сім'ї, використання існуючої чи створеної завдяки обставинам переваги сили чи влади, яка позбавляє жертв особистих прав і свобод та стає загрозою для їхнього життя і здоров'я (фізичного та психічного), завдаючи страждань і ушкоджень. Особливістю цього явища є та обставина, що воно проявляється у девіантній і делінквентній поведінці. Насильство в сім'ї має, як правило, жіноче або дитяче обличчя.

Нині, коли наша держава орієнтується на входження до геополітичного і правового простору Європи, необхідно привести національне законодавство, державні та недержавні політичні структури та процеси до європейських та міжнародних правових стандартів. Тому, слід звернути увагу на нове ставлення до усвідомлення ролі чоловіка і жінки в суспільстві, а саме гендерні підходи в сім'ї, політиці та праві [1, 18–19; 3].

Домашнє насильство як соціальне явище існує давно, поступово розширюючи свої межі, і, на жаль, є доволі поширеним в Україні. Воно відбувається серед людей різних національностей, різного фінансового й соціального статусу, у сім'ях віруючих і невіруючих, серед людей похилого віку і серед молоді. Слід відзначити одну із першопричин цього явища — жінки в різні часи були соціалізовані таким чином, щоб відігравати підлеглу роль у стосунках з чоловіком у сім'ї, на роботі і, відповідно, терпіти насильство. Вони були наче запрограмовані своїм вихованням, життєвим досвідом (прикладами матері, бабусі, знайомих) — коритися [4].

Статистичні дані свідчать про зростання звернень про насильство в сім'ї за 2010 р. Про це на прес-кон-

ференції повідомив міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Равіль Сафіуллін. “За 9 місяців поточного року надійшло звернень про наявність насильства в сім'ї у нашій країні 82560. З них більше 74 тис. звернень — від жінок, близько 7600 — від чоловіків, і близько 700 — відносно дітей”, — сказав він. При цьому він додав, що за весь 2009 р. кількість таких звернень про насильство в сім'ї становило близько 79 тис., а за 2008 — близько 71 тис. [6].

Водночас міністр підкреслив, що наведені цифри не можуть дати загальну картину по насильству в сім'ї, оскільки в багатьох сім'ях ця проблема замовчується.

За даними Міністерства внутрішніх справ України на обліку за вчинення насильства в сім'ї перебувають 78060 осіб, з них поставлено на профілактичний облік за 6 місяців 2011 р. — 44088; винесено офіційних попереджень — 50750; застосовано захисних приписів — 2706; до штрафу притягнено 29890 осіб; на виправні роботи були направлені 262 особи тощо [2; 6].

На законодавчому рівні було прийнято Закон України “Про попередження насильства в сім'ї”, 7 листопада 2011 р. міністром закордонних справ України Костянтином Грищенком підписано Конвенцію Ради Європи про попередження та боротьбу з насильством щодо жінок та домашнім насильством [5].

Така активна діяльність свідчить про оцінку гостроти цього соціального явища та необхідності боротьби з ним. Проте починати потрібно з нас самих: особистої культури, виховання, усталених звичаїв (поведінки: активної та агресивної для чоловіків

і покірної та поступливої для жінок). Адже і проблема, і шлях її вирішення лежить передусім у самій сім'ї та в кожному із нас.

Тому для нас залишається кілька важливих запитань:

1. Як в тиранії можна виростити здорову націю?

2. Невже прикладом насилля над слабшим, життям в постійному страху за себе і своїх близьких ми намагаємось чогось навчити і бути прикладом для своїх дітей?

На жаль, а може і на щастя, у нас одне життя і його потрібно прожити з гідністю, і в першу чергу, перед самим собою.

Є такий вислів: “Неможливо повернутись у минуле і помінати свій старт, але можливо змінити свій фініш”.

Література

1. Бойко А. Распространение насилия в семье как вида деликвентного поведения // Вестник Междунар. Славянск. ун-та; Сер. “Социологические науки”. — Х., 2003. — Т. 6. — № 1. — С. 15–17.
2. Гендерний паритет в умовах розбудови сучасного українського суспільства. — Г. 34. — К.: Укр. Ін-т соціальних досліджень, 2002. — 121 с.
3. Декларация об искоренении насилия в отношении женщин (1993).
4. Сорокіна І. Домашнє насильство над жінками // Рівність: проблеми гендерної дискримінації. Матеріали Всеукр. семінару “Механізм забезпечення рівноправності чоловіків і жінок в Україні”. — К., 1998.
5. Закон України “Про попередження насильства в сім'ї” від 15.11.2001 р., №2789-ІІ. — [Електронний ресурс]. — <http://www.ostanovimnasilie.org.ua>